

Autopoética en Mohicania

Manuel Rivas

Formas de citación recomendadas

1 | Por referencia a esta publicación electrónica*

RIVAS, MANUEL (2011 [1985]). “Autopoética en Mohicania”. En *Balada nas praias do oeste*. Barcelona: Sotelo Blanco, colección Leliadoura. Reedición en *poesiagalega.org*. *Arquivo de poéticas contemporáneas na cultura*. <<http://www.poesiagalega.org/arquivo/ficha/f/1833>>.

2 | Por referencia á publicación orixinal

RIVAS, MANUEL (1985). “Autopoética en Mohicania”. En *Balada nas praias do oeste*. Barcelona: Sotelo Blanco, colección Leliadoura.

* Edición dispoñíbel desde o 16 de febreiro de 2012 a partir dalgunha das tres vías seguintes: 1) arquivo facilitado polo autor/a ou editor/a, 2) documento existente en repositorios institucionais de acceso público, 3) copia dixitalizada polo equipo de *poesiagalega.org* coas autorizacións pertinentes cando así o demanda a lexislación sobre dereitos de autor. En relación coa primeira alternativa, podería haber diferenzas, xurdidas xa durante o proceso de edición orixinal, entre este texto en pdf e o realmente publicado no seu día. O GAAP e o equipo do proxecto agradecen a colaboración de autores e editores.

AUTOPOÉTICA EN MOHICANIA

Se o vello Deus para-se solitário nun hotel tentaría recompoñer a magna burrada nun poema. As radios incorporadas à cabeceira das camas dos hoteis son de pésima calidade e non emiten música celestial.

O Demo vai rio arriba e asombra-se de que as casas de antes tivesen portas às mariñas. A corrente arrastra ilustres cadáveres pero non hai tempo para chora-los porque a viaxe conduce con vértigo ao corazón do bosque onde os meus danzan felices sobre a fame e a sede, sobre as cinzas.

Trata-se, pois, dun acto divino e diabólico. Roubarlle a palabra a Deus e quitarlle a razón ao Demo. Xogar cos elementos xenuínos, coas cores primárias, sobre o espacio da mais radical soedade. A poesía debe ser ir pisando os talóns ao ronsel dunha estrela desde o pátio de luces, mentres se escoita o son dos tambores de Cabo Verde no Atlántico norde.

Son de aquí e non me é indiferente. Canto en Mohicania, no impaís, entre un Estado de guardas e outro de gardinhas. Sinto-me vello. Séculos e séculos. ¿Que será o que me leva, con novos folgos, às praias do Oeste?

MANUEL RIVAS

A Coruña, 23 de xuño de 1985